

Edward van Kempen

Overtuigingskracht gezocht

Vlak voor het kerstreces werd de Asielnoodmaatregelenwet nog snel naar de Afdeling Advisering van Raad van State gestuurd ter consultatie. Het is nog aanhangig. Zal dat advies substantieel anders zijn dan de alarmbellen die de Afdeling Bestuursrechtspraak al op 2 december jl. liet horen?

In 2022 wees ik in een redactioneel op de asieldeal uit 2022, gesloten om de opvangproblematiek in Ter Apel te verminderen. Van alle kanten kwam er kritiek op de beperking van de gezinshereniging, ook uit ambtelijke gelederen, terwijl de staatssecretaris halsstarrig vasthield aan de maatregelen – tot de uitspraak van de Raad van State, met bekende afloop.

De asielwetgeving die nu wordt voorgesteld zal het werk van de IND verzwaren en tot een stortvloed van beroepen leiden. En, zoals de Afdeling bestuursrechtspraak al duidelijk maakte:

‘Extra belasting betekent structureel meer en langere procedures, in tegenstelling tot wat met de wetsvoorstellen beoogd wordt’. Het Kabinet beoogde immers ‘de asielketen per direct en duurzaam te ontlasten en de instroom van asielzoekers in Nederland te verminderen’.

Ook de Nationale Politie opmerkte al op dat de voorstellen niet leiden tot dat doel: ‘Meerdere (geopolitieke) factoren zijn immers van invloed op de instroom. Dit betreft ook factoren die zich niet zo veel aantrekken van de wijziging van asielprocedures in Nederland.’ De politie vindt het daarom ‘fragiel en onvoldoende onderbouwd’ om ervan uit te gaan dat de instroom door de voorgestelde maatregelen sterk zal dalen. Die maatregelen zullen ‘volgens de politie nauwelijks tot geen oplossing bieden’.¹

Maar daar gaat het ook niet om, zo lijkt uit het Kabinetsantwoord op het politiecommentaar te volgen: ‘Een en ander houdt haar echter niet af van de voorgestelde maatregelen, integendeel: deze zijn des te belangrijker.’ Waarom? Omdat ‘het Nederlandse asielsysteem in de huidige vorm namelijk onhoudbaar’ is. Wie hier een weerlegging van de reacties van politie en Afdeling in kan ontdekken mag zich melden.

Meerdere politieke partijen zeggen weliswaar al lange tijd dat de migratie een groot probleem is maar willen dat blijkbaar niet echt oplossen. Ze nemen adviezen enkel ter kennisgeving aan en willen vooral agenderen zonder te regeren, om vervolgens uit electorale overwegingen te kunnen gaan vingerwijzen naar asielzoekers, (arbeids-)migranten, ‘onaangepast tuig’, moslims, mensen die het Nederlands niet goed beheersen, D66-rechters en Europese bureaucraten.

Wat kunnen wij doen? Blijven hameren op de feiten en een voorbeeld nemen aan Hein de Haas, die tijdens de verkiezingsperiode aanschoof bij zowat alle praatprogramma’s om feiten terug te brengen in het migratiedebat. Maar vooral moeten we nadenken over hoe we die feiten overbrengen, want we missen blijkbaar overtuigingskracht en met feiten alleen gaan we het niet redden.

Ik herlees mijn redactioneel uit 2022 en kom tot dezelfde conclusie: de regering schuift de beoordeling van haar werkwijze door naar de rechterlijke macht. En als de problemen niet worden opgelost krijgt de rechter of Brussel de schuld. Er is eigenlijk niets veranderd.

1 Zie de MvT bij de Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene wet bestuursrecht in verband met maatregelen om de asielketen te ontlasten en de instroom van asielzoekers te verminderen (Asielnoodmaatregelenwet), p. 28-29, zie <https://ap.lc/YUmCL>.